

Rapport

Rapport over een klacht over het regionale politiekorps Hollands-Midden en de officier van justitie van het arrondissementsparket te 's Gravenhage.

Datum: 4 mei 2011

Rapportnummer: 2011/138

Klacht

Ten aanzien van de minister van Veiligheid en Justitie

Verzoeker klaagt erover dat de officier van justitie opdracht heeft gegeven hem buiten heterdaad aan te houden, terwijl verzoeker bereidwillig was om mee te werken aan een strafrechtelijk onderzoek.

Ten aanzien van het regionale politiekorps Hollands Midden

Verzoeker klaagt erover dat de politie niet (meer) reageerde op het bellen van verzoeker tijdens zijn verblijf in de ophoudkamer.

Bevindingen en beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker lag in scheiding. Zijn inmiddels ex-echtgenote (verder aan te duiden als ex-echtgenote) is in maart 2008 ergens anders gaan wonen. Verzoeker is toen met hun negenjarige zoon in de echtelijke woning blijven wonen. De communicatie tussen verzoeker en zijn ex-echtgenote verliep stroef.
  2. Op 29 september 2009 heeft zijn ex-echtgenote aangifte gedaan van inbraak in haar woning door verzoeker op 14 september 2009. Deze aangifte is door haar op 7 oktober 2009 aangevuld met huisvredebreuk.
- Verzoeker had een ordner met papieren die betrekking op de scheiding hadden uit de woning meegenomen. Twintig minuten later heeft hij deze ordner weer terug gelegd.
3. Naar aanleiding van deze aangifte heeft verzoeker een brief van de politie ontvangen, gedateerd 14 oktober 2009. In deze brief werd verzoeker ontboden om op 16 oktober 2009 tussen 18.00 en 18.15 uur op het politiebureau te verschijnen in verband met een verhoor na aangifte van huisvredebreuk en diefstal. De brief is bij zijn huis persoonlijk aan verzoeker afgegeven door een motoragent.
  4. Verzoeker heeft de motoragent laten weten dat hij niet kon komen omdat hij op vakantie zou gaan tot 26 oktober 2009. Dit heeft hij op 16 oktober 2009 ook schriftelijk laten weten aan de politie. Verder stond in deze brief dat verzoeker het niet op prijs stelde dat de politie, met een motor, bij hem aan de deur is geweest om een brief af te geven.
  5. In de ochtend van 29 oktober 2009 om 07.30 uur is de politie de woning van verzoeker binnengetreden en heeft hem aangehouden. Verzoeker is meegenomen naar het politiebureau voor verhoor, waar hij om ongeveer 08.00 uur aankwam. De aanhouding buiten heterdaad heeft plaatsgevonden in opdracht van de officier van justitie.

6. Verzoeker is na aankomst op het politiebureau in de ophoudkamer gezet en is om kwart over acht voorgeleid aan de hulpofficier van justitie. Om ongeveer 09.30 uur is verzoeker verhoord.

7. Tijdens zijn verblijf in de ophoudkamer heeft verzoeker meerdere malen op de bel gedrukt omdat verzoeker die ochtend een afspraak met de ARBO-dienst had en deze wilde afzeggen. Als hij dat niet zou doen kon de ARBO-dienst hem een boete opleggen. Dat wilde verzoeker voorkomen. Verder maakte verzoeker zich zorgen om zijn zoon die tussen de middag thuis zou komen uit school. De politie heeft aanvankelijk wel maar later niet meer gereageerd op het bellen van verzoeker.

8. Verzoeker klaagt erover dat hij in opdracht van de officier van justitie buiten heterdaad is aangehouden terwijl hij bereid was mee te werken met de politie.

Verder klaagt verzoeker erover dat er niet meer door de politie werd gereageerd op zijn bellen tijdens het verblijf in de ophoudkamer.

9. Op 29 oktober 2009 diende verzoeker ondermeer hierover een klacht in bij de beheerder van het regionale politiekorps Hollands-Midden. De korpsbeheerder onthield zich van een oordeel over de klacht over de beslissing van de politie op een gegeven moment niet meer te reageren op het aanhoudend bellen van verzoeker.

Daarnaast achtte de korpsbeheerder zich niet bevoegd een oordeel te geven over de rechtmatigheid van de aanhouding van verzoeker op 29 oktober 2009.

Omdat verzoeker niet tevreden was over de afhandeling van zijn klachten door de korpsbeheerder, wendde hij zich tot de Nationale ombudsman.

I Bevindingen

Visie verzoeker

1. Verzoeker was verwickeld in een echtscheidingsprocedure en heeft daardoor veel narigheid en verdriet meegemaakt. Het huwelijk heeft tien jaar geduurd en gedurende die tijd heeft hij voor zijn stiefdochter gezorgd als zijnde zijn eigen dochter. Nu ziet hij haar niet meer. Verzoeker woont nu samen met hun zoon van negen jaar in de (voormalig) echtelijke woning. Zijn zoon heeft Adhd en het syndroom van Gilles de la Tourette. Door de scheiding heeft hij meer last van deze laatste aandoening gekregen.

2. De ex-echtgenote van verzoeker had in 2009 nog de sleutel van de echtelijke woning. Op zijn beurt had verzoeker een sleutel van de nieuwe woning van zijn ex-echtgenote gekregen zodat hij haar spullen naar het nieuwe adres zou kunnen brengen. Dat heeft verzoeker gedaan toen zij aan het werk was. Hij was dus in de woning toen zij niet thuis was en heeft later nog een paar keer spullen overgebracht, ook wanneer zij niet thuis was.

Dit speelde zich af in 2008.

3. Tussen verzoeker en zijn ex-echtgenote waren geen afspraken gemaakt over het bezoeken van elkaars woning.

Verzoeker is van mening dat hij de woning van zijn ex-echtgenote kon bezoeken. In september 2009 waren zij nog niet officieel gescheiden. Wanneer verzoeker naar de woning ging, werd hij binnengelaten en kon koffie komen drinken.

De ex-echtgenote van verzoeker komt ook in zijn woning, ze heeft de sleutel van het huis van verzoeker.

4. Op 14 september 2009 is verzoeker naar de woning van zijn ex-echtgenote gegaan. Hij heeft aangebeld en toen er niemand opendeed is hij met de sleutel naar binnen gegaan. Verzoeker heeft een witte ordner uit de slaapkamer meegenomen waarin de stukken zaten die betrekking hadden op de scheidingsprocedure. Hij heeft na ongeveer 20 minuten de ordner weer op zijn plaats teruggezet. Zijn ex-echtgenote deed op 29 september 2009 aangifte van inbraak in haar woning.

5. Op 14 oktober 2009 kwam politieambtenaar B. op een motor bij het huis van verzoeker voor rijden. Verzoeker vertelde hem dat hij het niet op prijs stelde dat er politie bij hem aan de deur kwam. B. had een brief bij zich waarin stond dat verzoeker op 16 oktober 2009 tussen 18.00 en 18.15 uur op het politiebureau werd ontboden in verband met een verhoor voor huisvredebreuk cq diefstal.

6. Verzoeker heeft direct aan B. verteld dat hij op vakantie zou gaan en dus niet zou kunnen komen. B. vertelde verzoeker dat het niet erg was en dat er een nieuwe datum kon worden afgesproken. Verzoeker heeft op 16 oktober 2009 een brief afgegeven op het politiebureau waarin hij schreef dat hij niet meer wil dat de politie met een motor bij zijn huis komt voorrijden om een brief te overhandigen. Verder gaf hij aan dat hij van 17 tot en met 26 oktober 2009 op vakantie was.

Verzoeker is ervan uit gegaan dat hij op deze wijze duidelijk had gemaakt dat hij op 16 oktober 2009 om 18.00 uur niet naar het politiebureau kon komen. Deze brief was bedoeld als afzegging. Na zijn vakantie kon er een nieuwe afspraak gemaakt worden.

Verzoeker kan zich niet herinneren wat er is besproken over het maken van een nieuwe afspraak. Hij weet niet meer of hij contact met de politie moest opnemen of dat de politie contact met hem zou opnemen.

7. Op 29 oktober 2009 om 07.30 uur in de ochtend is verzoeker in zijn woning aangehouden door twee politieambtenaren. Dit was twee dagen nadat verzoeker terug was van vakantie. Verzoeker was hierdoor erg verrast omdat hij niet onwillig was om op het politiebureau te verschijnen.

Hij was er nog niet aan toegekomen om contact met de politie op te nemen om een nieuwe afspraak te maken. Verzoeker is boos op de officier van justitie die de opdracht heeft gegeven hem buiten heterdaad in zijn woning aan te houden omdat hij zijn medewerking wilde verlenen aan de politie.

Verder is verzoeker van mening dat de politie haar prioriteiten beter moet stellen en zich niet moet bezighouden met dergelijke aanhoudingen.

8. Na aankomst op het politiebureau is verzoeker in een ophoudkamer geplaatst. Daarna is hij om ongeveer 07.45 uur voorgeleid aan de hulpofficier van justitie. Deze zou verzoeker hebben gezegd dat hij snel verhoord zou worden. Verzoeker ging er dan ook vanuit dat hij op tijd bij zijn ARBO afspraak van 10.00 uur kon zijn. Maar omdat hij lang in de ophoudkamer moest blijven, kon hij die afspraak niet halen. Verder maakte verzoeker zich veel zorgen om zijn zoon die tussen de middag thuis zou komen van school. Verzoeker was bang dat er dan niemand zou zijn om hem op te vangen.

Hij heeft tijdens zijn verblijf in de ophoudkamer meerdere malen op de aanwezige bel gedrukt, ongeveer 20 tot 30 keer. Op een gegeven moment heeft de politie daarop niet meer gereageerd. Verzoeker vindt dat onacceptabel.

9. Het is voor verzoeker belangrijk dat de politie een correct beeld heeft van de relatie die hij met zijn ex-echtgenote heeft. Verzoeker heeft aangegeven dat hij zich vernederd voelt door het optreden van de politie. Hij is in zijn reputatie geschaad en wil dat dit wordt hersteld. De rechter heeft verzoeker inmiddels vrijgesproken van de strafbare feiten die hem ten laste zijn gelegd.

Visie betrokken ambtenaren

1. Politieambtenaar K. was de dienstdoende hulpofficier van justitie de ochtend dat verzoeker werd aangehouden.

K. verklaarde in het kader van de klachtbehandeling bij de politie dat verzoeker bij brief van 14 oktober 2009 is uitgenodigd om te verschijnen op het politiebureau. De brief is in persoon door een motoragent (B.) overhandigd aan verzoeker. Volgens politieambtenaar K. is daarbij nadrukkelijk tegen verzoeker gezegd dat als hij op 16 oktober 2009 niet kon komen, verzoeker voor vrijdag (16 oktober 2009) contact met de politie moest opnemen om een nieuwe afspraak te maken. Volgens K. heeft verzoeker geen contact opgenomen met de politie voor 16 oktober 2009 om een nieuwe afspraak te maken.

Daarom heeft vervolgens overleg met de officier van justitie plaatsgevonden. De officier van justitie heeft toen de opdracht gegeven verzoeker buiten heterdaad aan te houden.

2. De aanhouding was op 29 oktober 2009 om 07.35 uur. De politie heeft verzoeker later dan gebruikelijk aangehouden omdat er rekening werd gehouden met de zorg van

verzoeker voor zijn minderjarige zoon. De zorg voor zijn zoon, totdat deze naar school moest, is met verzoeker besproken.

3. Eenmaal aangekomen op het politiebureau is verzoeker voorgeleid aan K. Dat gebeurde om 07.45 uur. K. heeft met verzoeker besproken waarom hij was aangehouden en dat hij recht op een advocaat had. Verder is er met verzoeker gesproken over de zorg voor zijn zoon. K. heeft aan verzoeker gevraagd of er afspraken moesten worden afgebeld.

Verzoeker heeft toen aangegeven dat hij om tien uur een afspraak met de ARBO-dienst had. K. heeft verzoeker gezegd dat hij zijn afspraak beter af kon bellen omdat verzoeker deze niet zou gaan halen. K. denkt dat verzoeker dat wel begrepen heeft omdat ook nog met verzoeker is gesproken over de boete die het gevolg is van het niet tijdig afzeggen van een afspraak bij de ARBO-dienst.

4. Om ongeveer 09.30 uur is verzoeker verhoord. Aanvankelijk gaf verzoeker aan dat hij het niet nodig vond om contact met zijn advocaat te hebben. Maar kort na het begin van het verhoor veranderde verzoeker toch van gedachten. Als gevolg daarvan is het verhoor een half uur stopgezet. Verzoeker heeft toen telefonisch met een advocaat gesproken.

Het verhoor is snel gegaan nadat het weer hervat was. Na het verhoor is verzoeker door de politie thuisgebracht omdat hij op tijd thuis moest zijn voor zijn zoon die uit school zou komen.

5. In de ophoudkamer is een bel aanwezig waarmee degene die in deze kamer verblijft de aandacht van de politie kan vragen. Verzoeker heeft tijdens zijn verblijf in de ophoudkamer heel veel gebeld. Daar heeft de politie een aantal malen op gereageerd en verzoeker voorzien van drinken toen hij daarom vroeg.

Verzoeker bleef echter op de bel drukken, was moeilijk aanspreekbaar en erg boos en geëmotioneerd over zijn aanhouding. Verzoeker liet dat ook fysiek blijken. Daarom is op een gegeven moment besloten geen aandacht meer te besteden aan het bellen.

6. K. verklaarde verder dat er mogelijk sprake is geweest van een miscommunicatie over het maken van een nieuwe afspraak om op het politiebureau te verschijnen. De politie is er van uit gegaan dat verzoeker zelf contact zou opnemen voor een nieuwe afspraak. Verzoeker had dit tegen de motoragent die de brief op 14 oktober 2009 had overhandigd gezegd. Verzoeker heeft in plaats daarvan een brief naar het politiebureau gebracht waarin niets stond over het maken van een nieuwe afspraak na zijn vakantie. Alleen liet hij weten van 17 tot 26 oktober 2009 op vakantie te zijn.

7. In antwoord op een opmerking van een lid van de klachtencommissie van de politie over de snelle aanhouding van verzoeker nadat hij van vakantie was thuisgekomen verklaarde K. dat altijd geprobeerd wordt vaart in een zaak te houden. Dat is wel afhankelijk van een aantal factoren, zoals de beschikbaarheid van personeel. In het geval van verzoeker beval

de officier van justitie de aanhouding van klager.

8. De klachtencommissie heeft verder opgemerkt dat de politie rekening heeft gehouden met verzoekers zorgtaak. Dit blijkt uit het tijdstip van zijn aanhouding en verhoor. Ook heeft de politie verzoeker naderhand thuisgebracht, iets wat de politie niet hoefde te doen, zodat hij zelf zijn zoon kon opvangen.

Uit de Basisvoorziening handhaving

Bij de door de Nationale ombudsman opgevraagde informatie bij de politie omtrent de klachten van verzoeker zat onderstaand stuk uit de basisvoorziening Handhaving.

Dit stuk is opgesteld door politieambtenaar B, degene die verzoeker de brief op 14 oktober 2009 voor zijn huis heeft overhandigd. De inhoud is als volgt;

"De brief waarin verzoeker op het politiebureau wordt ontboden is persoonlijk aan hem overhandigd. Verzoeker had een "smoesje" dat hij er niet was, hij zou op vakantie gaan. Aan verzoeker is verteld dat hij dan voor vrijdag contact moest opnemen om een afspraak te maken. Dit heeft hij dus ook niet gedaan. Verzoeker neemt zijn telefoons, mobiel en vaste lijn, niet op.

Verzoeker stuurt mij een briefje met daarin de opmerking dat hij geen politiemotor meer wil zien voor zijn deur en dat hij op vakantie is tot 26 oktober.

Verzoeker wil dus niet verschijnen aan het bureau om een verklaring af te leggen. Bellen voor aanhouding buiten heterdaad met officier van justitie. Zij gaf toestemming voor aanhouding buiten heterdaad. Wel met de opmerking dat verzoeker niet om 6 uur wordt opgehaald maar dat we rond achten (als zijn kind naar school is) hem gaan ophalen. De officier van justitie vond ook dat wij de regie hebben en dat verzoeker niet bepaalt hoe wij ons werk doen..."

Standpunt korpsbeheerder

1. Op 15 november 2010 heeft de Nationale ombudsman de beheerder van het regionale politiekorps Hollands-Midden laten weten dat er een onderzoek wordt ingesteld naar het niet meer reageren van de politie op het bellen van verzoeker tijdens zijn verblijf in de ophoudkamer. De korpsbeheerder liet in reactie op het onderzoek en de daarin specifiek gestelde vragen het volgende weten.

2. Verzoeker is die dag om 7.57 uur voorgeleid aan de hulpofficier van justitie. De hulpofficier van justitie gaf om 8.15 uur het bevel verzoeker op te houden voor verhoor en verder onderzoek.

3. Het staat vast dat de scheidingsperikelen verzoeker erg hebben aangegrepen. De aanhouding en de zorg voor zijn zoon versterkten zijn emoties. Verzoeker heeft tijdens zijn verblijf in de ophoudkamer van zijn geagiteerdheid duidelijk blijk gegeven door tegen de muur en deur te schoppen, heel vaak te bellen en onredelijk te reageren tegen de politieambtenaar die verzoeker vroeg wat er aan de hand was.

Het voortdurend aandacht vragen van verzoeker verstoorde de politieroutine op het politiebureau aanzienlijk. In de loop van de ochtend is minder snel gereageerd op het bellen van verzoeker vanuit de ophoudkamer. Wel heeft de teamchef aangegeven geregeld door de ruit van de ophoudkamer te hebben gekeken of het goed ging met verzoeker.

De korpsbeheerder is dan ook van mening dat de politie heeft voldaan aan de verplichting om bijzondere zorg te verlenen aan verzoeker nu hem zijn fysieke vrijheid was ontnomen.

4. Verzoeker heeft zijn brief, gedateerd 16 oktober 2009, zelf naar het politiebureau gebracht en daar in de brievenbus gedaan. De brief is niet afgegeven aan de receptie. De brief is daarom ook niet voorzien van een poststempel en er kan niet met zekerheid worden vastgesteld op welke datum de brief ontvangen en gelezen is door de politie. Het staat wel vast dat de politie de brief van verzoeker heeft ontvangen en van de inhoud kennis heeft genomen.

5. De casus is volledig met de officier van justitie doorgesproken, toen de politie toestemming vroeg verzoeker buiten heterdaad te mogen aanhouden. Of de brief van verzoeker van 16 oktober 2009 hierbij breedvoerig ter sprake is geweest, kan de betrokken politieambtenaar niet met zekerheid zeggen. Wel is gebleken uit de reactie die de Nationale ombudsman van de officier van justitie heeft ontvangen dat de brief geen wezenlijk bestanddeel vormde voor de beslissing van de officier van justitie, stelt de korpsbeheerder.

6. Een motoragent heeft op 14 oktober 2009 de brief, waarin verzoeker wordt verzocht op 16 oktober 2009 op het politiebureau te verschijnen in verband met een verhoor na aangifte van huisvredebreuk c.q. diefstal, persoonlijk overhandigd.

Verzoeker liet de motoragent tijdens dit contact weten dat hij dit bezoek van de politie niet op prijs stelde en dat hij op vakantie zou gaan. De motoragent heeft verzoeker aangegeven dat verzoeker op heel korte termijn, te weten voor 16 oktober 2009, een nieuwe afspraak moest maken.

7. Het is aannemelijk dat de politie na het bezoek op 14 oktober 2009 op 14, 15 of 16 oktober 2009 geprobeerd heeft met verzoeker telefonisch contact op te nemen om een nieuwe afspraak te maken. Het doel van het zoeken van telefonisch contact met verzoeker was het maken van een afspraak voor het afnemen van een verhoor.

Verzoeker nam niet eerder dan op 16 oktober 2009 contact op door middel van een brief, die hij op een niet vast te stellen tijdstip in de brievenbus van de politie deed.

Standpunt minister van Veiligheid en Justitie

1. Op 15 november 2010 heeft de Nationale ombudsman de minister van Veiligheid en Justitie (verder de minister) laten weten dat er een onderzoek wordt ingesteld naar de opdracht die de officier van justitie van het arrondissementsparket te 's Gravenhage heeft gegeven om verzoeker buiten heterdaad aan te houden in zijn woning.

2. Daarbij zijn de volgende specifieke vragen aan de minister voorgelegd.

Heeft het Openbaar Ministerie de brief van verzoeker van 16 oktober 2009 ontvangen? Zo ja, is deze brief als onderdeel van de beslissing om verzoeker buiten heterdaad aan te houden meegenomen?

3. De minister heeft in reactie op het onderzoek en de daarin specifiek gestelde vragen de Nationale ombudsman laten weten dat hij de klacht van verzoeker ongegrond acht. Hij lichtte dit als volgt toe.

4. De brief van verzoeker van 16 oktober 2009, waarin hij aangeeft tot 26 oktober 2009 op vakantie te zijn, is niet aan het Openbaar Ministerie verzonden. De politie heeft aangegeven dat zij zich niet meer kan herinneren of deze brief ook besproken is tijdens het overleg met de officier van justitie.

De officier van justitie verklaarde dat zij zich de bewuste brief niet kan herinneren. De brief heeft geen rol gespeeld bij de beslissing van de officier van justitie om verzoeker aan te houden.

5. In aanvulling laat de officier van justitie weten dat zij in het algemeen geen toestemming geeft voor aanhouding buiten heterdaad als iemand een brief heeft gestuurd met een goede reden voor zijn of haar verhindering om op een bepaalde datum te verschijnen. De zaak van verzoeker vormt hierop geen uitzondering.

Uit het proces-verbaal van verhoor aangever (ex-echtgenote)

De ex-echtgenote van verzoeker doet op 29 september 2009 aangifte van inbraak in haar woning. Zij verklaarde onder andere dat zij sinds 5 maart 2008 een woning huurt en daar samen met haar dochter woont. Haar zoon woont officieel bij verzoeker.

Sinds 5 maart 2008 leven zij gescheiden. Haar zoon en ex-echtgenoot wonen in de voormalig echtelijke woning. De communicatie tussen haar en verzoeker verloopt slecht.

2. Zij verklaart verder dat ze vermoedt dat verzoeker een kopie van de huissleutel heeft gemaakt. Verzoeker heeft de sleutel van deze woning kort in zijn bezit gehad zonder haar

toestemming. De sleutel heeft zij later weer teruggekregen. Verzoeker mag niet zonder toestemming haar woning in.

3. De ex-echtgenote werd gebeld door iemand die had gezien dat verzoeker de woning binnen was gegaan en met een witte ordner weer naar buiten was gekomen. De kennis heeft in de woning gekeken of deze ordner nog in de kast stond. Dat bleek niet het geval. Toen de dochter van de ex-echtgenote later die middag thuis was, bleek de ordner wel weer op zijn plek te staan.

4. De ex-echtgenote heeft het idee dat verzoeker vaker zonder toestemming in de woning is geweest omdat hij wist waar de ordner met scheidingspapieren stond. Zij heeft een nieuw slot op de deur laten plaatsen.

5. Op 7 oktober 2009 vult de ex-echtgenote haar aangifte aan met huisvredebreuk.

II Beoordeling

Ten aanzien van het aanhouden buiten heterdaad

1. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat overheidsinstanties bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

Dit houdt in dat een officier van justitie voldoende moet nagaan wat de omstandigheden van elke specifieke zaak zijn voordat hij beslist om aanhouding buiten heterdaad toe te staan.

2. Verzoeker klaagt erover dat de officier van justitie opdracht heeft gegeven hem buiten heterdaad aan te houden, terwijl verzoeker bereidwillig was om mee te werken aan een strafrechtelijk onderzoek.

3. Voor de beoordeling van de vraag of de officier van justitie in redelijkheid kon beslissen het bevel tot aanhouding van verzoeker te geven, is allereerst van belang of verzoeker kon worden aangemerkt als verdachte. Op grond van de aangifte van de ex-echtgenote van verzoeker, kon verzoeker redelijkerwijs worden aangemerkt als verdachte van huisvredebreuk en diefstal. Dat hij daarvan later is vrijgesproken, doet hieraan niet af.

Op grond van artikel 54 van het Wetboek van Strafvordering kan een officier van justitie de aanhouding van een persoon buiten heterdaad bevelen indien die persoon verdacht wordt van het plegen van een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten. Conform artikel 310 Wetboek van Strafrecht is diefstal een feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten.

4. De beslissing om iemand buiten heterdaad aan te houden is, behalve bij bijzondere omstandigheden, aan de officier van justitie. Deze draagt de verantwoordelijkheid voor zo'n bevel. Dit brengt met zich mee dat het de officier van justitie is aan te rekenen als de aanhouding, achteraf beoordeeld, als een te zwaar middel moet worden gezien.

De officier van justitie moet bij de politie vragen naar die omstandigheden dan wel aan de politie voorleggen of er omstandigheden zijn die pleiten voor of tegen aanhouding. Aan de officier van justitie is het dus de taak om zoveel mogelijk informatie te verwerven zodat hij de inzet van het middel kan beoordelen.

5. De officier van justitie heeft verklaard dat de brief van verzoeker over zijn afwezigheid geen rol heeft gespeeld in de beslissing verzoeker buiten heterdaad aan te houden. De hele aanleiding voor de aanhouding buiten heterdaad was dat verzoeker, naar de mening van de politie, niet wilde meewerken aan onderzoek door op vakantie te gaan.

6. De officier van justitie had bij de politie zorgvuldiger moeten nagaan of er nog bijzondere omstandigheden waren waarom verzoeker niet op de uitnodiging om te worden verhoord is ingegaan.

Wanneer dat was gebeurd, had de officier van justitie kunnen weten dat verzoeker zowel mondeling als schriftelijk aan de politie heeft laten weten dat hij op vakantie was en dus een reden had om op 16 oktober niet te kunnen verschijnen maar dat hij na 26 oktober weer wel beschikbaar was voor verhoor.

De officier van justitie heeft de Nationale ombudsman laten weten dat wanneer er een brief is met een goede reden voor niet verschijnen de officier van justitie geen opdracht geeft om aan te houden buiten heterdaad. Hiervan was in het geval van verzoeker sprake.

Nu de officier van justitie zich onvoldoende heeft ingespannen om alle relevante informatie te verzamelen is de Nationale ombudsman van oordeel dat de officier van justitie hierdoor in strijd heeft gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

7. Overigens is de Nationale ombudsman van oordeel dat de politie in deze situatie ook een eigen verantwoordelijkheid had. Het is de politie die de officier van justitie heeft gevraagd om toestemming voor aanhouding van verzoeker buiten heterdaad.

Het is van groot belang dat de politie de officier van justitie bij de aanvraag goed inlicht over alle omstandigheden van het geval. De burger mag verwachten dat dit op een professionele en objectieve wijze gebeurt.

In dit geval heeft de politie de officier van justitie kenbaar gemaakt dat verzoeker niet wenste mee te werken. De Nationale ombudsman is van oordeel dat dit niet juist is. In dit

geval betwijfelt de Nationale ombudsman of de officier van justitie objectief werd geïnformeerd door de politie.

Verder acht de Nationale ombudsman het niet redelijk dat verzoeker niet nogmaals door de politie is uitgenodigd om op het bureau te verschijnen op een latere datum, na zijn vakantie, voordat het verzoek om aanhouding buiten heterdaad bij de officier van justitie werd gedaan.

Ten aanzien van het niet (meer) reageren van de politie op het bellen van verzoeker tijdens zijn verblijf in de ophoudkamer

1. Het vereiste van bijzondere zorg houdt in dat overheidsinstanties aan personen die onder hun hoede zijn geplaatst de zorg verlenen waarvoor deze personen, vanwege die afhankelijke positie, op die overheidsinstanties zijn aangewezen.

Dat houdt in dat wanneer een verdachte in een ophoudkamer wordt geplaatst, er voldoende toezicht is op de geestelijke en lichamelijke toestand van de verdachte.

2. Verzoeker klaagt erover dat de politie niet (meer) reageerde op het bellen van verzoeker tijdens zijn verblijf in de ophoudkamer.

3. Uit onderzoek is gebleken dat verzoeker na zijn aanhouding in een ophoudkamer is geplaatst totdat hij werd voorgeleid aan de hulpofficier van justitie. Dit heeft een kwartier geduurd. Na zijn voorgeleiding is hij teruggebracht naar de ophoudkamer waar verzoeker nog ongeveer drie kwartier heeft moeten verblijven, totdat hij verhoord werd. Tijdens deze periode heeft verzoeker zo'n 20 tot 30 keer op de daar aanwezige bel gedrukt. Verder heeft verzoeker tegen de deur en de muur geschopt. Door de hele situatie, de echtscheiding en de aanhouding, was verzoeker ontdaan en emotioneel.

Verzoeker maakte zich zorgen om zijn zoon, die tussen de middag uit school zou komen en om een ARBO afspraak die hij die ochtend had en hoogstwaarschijnlijk niet zou gaan halen.

4. Verder is uit onderzoek gebleken dat tijdens de voorgeleiding aan de hulpofficier van justitie verzoekers zorgen om zijn zoon en de afspraak bij de Arbodienst zijn besproken.

Door de politie is in eerste instantie gereageerd op het bellen van verzoeker, onder andere door verzoeker drinken te geven toen hij dorst had. Verzoeker heeft, zo heeft de korpsbeheerder laten weten, onredelijk gereageerd tegen een politieambtenaar toen die hem vroeg wat er aan de hand was.

Volgens de korpsbeheerder verstoorde het gedrag van verzoeker de routine op het politiebureau aanzienlijk. De politie heeft daarop besloten om geen aandacht meer te besteden aan het bellen van verzoeker. Wel heeft de politie regelmatig door het raam van

de ophoudkamer gekeken of het goed ging met verzoeker.

5. Alhoewel de politie na enige tijd heeft besloten om niet meer te reageren op het bellen van verzoeker, heeft de politie wel in de gaten gehouden hoe het met verzoeker ging. Daarbij was duidelijk dat verzoeker het niet eens was met zijn aanhouding en verblijf in de ophoudkamer en dat ook liet blijken. De politie heeft rekening gehouden met de zorgen die verzoeker had om zijn zoon en de afspraak die hij die ochtend had door dit tijdens de voorgeleiding met hem te bespreken. Verder is verzoeker na afloop van het verhoor thuisgebracht, zodat hij op tijd thuis zou zijn wanneer zijn zoon uit school kwam.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie niet heeft gehandeld in strijd met het vereiste van bijzondere zorg.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de officier van justitie van het arrondissementsparket te 's-Gravenhage, is gegrond wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Hollands-Midden is niet gegrond.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Onderzoek

Op 14 juni 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. uit Hillegom, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Hollands-Midden en de officier van justitie van het arrondissementsparket te 's Gravenhage.

In het kader van het onderzoek werden de korpsbeheerder en de minister van Veiligheid en Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Verzoeker werd in de gelegenheid gesteld te reageren op de reactie van de korpsbeheerder en minister.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. verzoekschriften van 3 en 14 juni 2010;
2. klachtbrief van verzoeker aan korpsbeheer van 29 oktober 2009;
3. afhandelingsbrief van korpsbeheerder van 1 juni 2010;
4. verslag en advies klachtencommissie van 10 mei 2010;
5. brief van politie aan verzoeker van 14 oktober 2009;
6. brief van verzoeker aan politie van 16 oktober 2009;
7. proces-verbaal van aangifte van 29 september 2009;
8. aanvulling op proces-verbaal van 7 oktober 2009;
9. mutatie proces-verbaal van 7 oktober 2009;
10. proces-verbaal verhoor getuige van 14 oktober 2009;
11. proces-verbaal van verhoor verdachte;
12. machtiging binnentreden woning van 28 oktober 2009;
13. proces-verbaal van binnentreden woning van 29 oktober 2009;
14. proces-verbaal van aanhouding van 29 oktober 2009;
15. verslag gesprek verzoeker met medewerker Bureau Nationale ombudsman op 26 augustus 2010;
16. reactie minister van justitie op vragen Nationale ombudsman van 5 januari 2011;
17. reactie korpsbeheerder op vragen Nationale ombudsman van 27 januari 2011

2

2010.11205

de Nationale ombudsman